

jedni-, dvosjedni- itd.,¹² dobili bismo *jednòsjednicu, dvòsjednicu, tròsjednicu, četve-ròsjednicu*. No što je s općim nazivom? On bi, dakako, trebao glasiti *sjednica*, no to je, kako znamo, semantički zauzeto mjesto. Unatoč različitosti konteksta, ne treba stvarati novih istozvučnica kad se već klonimo i starih. Istozvučnice bismo mogli svesti na istopisnice naglasnim razjednačivanjem, razlikovanjem - *sjednica* ("skijaška žičara"): *sjednica* ("zasjedanje"). Ako pak naglasno razlikovanje ne bi bilo dovoljno, moglo bi se za opći naziv uzeti *sjedalnica*, a za pojedinačne prema broju sjedećih mjesta *jednosjednica, dvosjednica* itd. Najveći prigovor ovakvom rješenju svakako je prekidanje terminološkog niza zbog različitosti osnova u općem i pojedinačnim nazivima. No taj opći naziv stoji zapravo nasuprot nazivu druge vrste skijaške žičare - vučnica: *sjedalnica*, a ne nasuprot pojedinačnim nazivima te zapravo i ne čini s njima niz. Osim toga o takvoj se žičari najčešće i ne govori općenito, nego konkretno, s obzirom na broj sjedećih mjesta pa bi po tom dostajali i sami pojedinačni nazivi. Kako je neki opći naziv ipak potreban, valja u obranu ovog rješenja reći da to ne bi bio prvi slučaj gdje su zbog izbjegavanja homonimije opći i pojedinačni nazivi tvoreni od različitih osnova ili općega čak uopće nema. Tako ne postoji *bojni* od *boja* zbog homonimije s *bojni* »borbeni, ratni«, a postoje pridjevi *jednobojni, dvobojni, trobojni*. . . Nemamo *prsnj* od *prst* zbog homonimije s *prsnj* »grudni«, a imamo *deseteroprsnj* (u svezi deseteroprсна vježba u glazbi i daktilografiji).

Kako vidimo, ima više mogućih rješenja i nije se lako odlučiti za jedno od njih, jer ni jedno nije bez prednosti, ali

niti bez mane. Rekosmo da je ipak potreban neki opći naziv za žičaru gdje skijaš sjedi. »Mješovito« rješenje (*sjedalnica, jednosjednica* . . .) također nije najsigurnije; teško bi ga prihvatili i lingvisti i skijaši. Naime, zbog tvorbene različitosti slabija je i asocijativna veza među nazivima, koja je potrebna. Ostaju dakle dva: *sjedalnica, jednosjedalnica* . . . i *sjednica, jednòsjednica* . . . Teško se odvažiti na davanje konačnog rješenja, no na strani prvog su ipak neke male prednosti: 1. već je donekle poznat korisnicima; 2. tvorbeno i zvukovno je blizak dosadašnjoj posuđenici iz slovenskog; 3. suvremenije izvedbe imaju više sjedala, odnosno svako je sjedište ujedno zasebno sjedalo.

Za konačno rješenje možda bi dobro došla mala anketa među lingvistima i/ili skijašima.

Marinko Raos

KRATKE VIJESTI

Gorivnica i tjednica

Sređujući Jezikov arhiv našao sam dopis Viktora Arbanasa iz Švicarske od 28. travnja 1988. u kojem piše da bi se *benzinska stanica* mogla zvati *gorivnica*, a *weekend* - *tjednica*. Ako te riječi i neće ući u opću upotrebu, zanimljivo je bar kako ljudi razmišljaju o jeziku i kakva rješenja nalaze.

(S. B.)

Ispravak

U drugom broju Jezika u članku M. Kravara o Zagrebu potkralo se nekoliko tiskarskih pogrešaka pa molimo čitatelje da ih isprave.

Na str. 55. piše *ehrbz* umjesto *chrbz*, u bilj. 6 (=1983) umjesto (=1893), u bilj. 7 »gradeč« umjesto »gradac« i dva puta *Si opa/si opa* umjesto *Sifopa/sifopa*, na str. 60. *U prilogu* umjesto *U prilog* i na str. 62. u bilj. 30. [z,gor] umjesto [z,gora].

Ur.

12. Dakako, mogli bismo ih smatrati i izvedenicama sufiksom -nica od osnova jednosjed, dvosjed. Usp. Babić: *ibidem*.